

Den 8 oktober nådde oss det tredje dödsbudet. Det gällde en gammal, av alla känd Landskronabo, kamreraren Hans Oscar Möller, liksom de två föregående bröderna från början medlem av vårt gille. Han var född den 31 mars 1871 i Landskrona och son till hamnkaptenen Hans Peter Möller. Efter skolutbildning i Landskrona och ^{vid} en privatskola i Tidaholm fick han en grundlig utbildning i bokföring och spedition hos engrosfirman W. Bagger, härstädes. Från barndomen hade han genom sin fader, som med egna skepp seglat på världshaven, haft kontakt med sjön och efter slutad kontorsutbildning gav han sig sjömanslivet i våld, vilket under två år förde honom vida omkring. Han övergav emellertid sjön och ^{hade sedan} tog olika anställningar i land hos Fritz Hanssons stenkolsaffär och cigarrfabriken Skandia, ^{och} W. Bagger, men ~~kärleken~~ till sjön och dess folk övergav honom aldrig. I hans fastighet anordnades ett kyrkans läs- och skrivrum för sjömän och han deltog livligt i där ^{under åren} anordnade samkväm och försäljningar.

1897 började han en egen engrosfirma i tobaksbranschen och som "Tobaks-Möller" gjorde han sig snart känd och uppskattad både i in- och utlandet. 1905 utvidgade han rörelsen och startade Ceylon-Cigarrfabriken, som innan den 1915 ^{medlades} ~~övertogs av tobaksmonopolet~~ hann att utsläppa många goda märken. Ännu lever i Landskrona minnet av Tipp, Topp och Tösen, som av en äldre generation högt uppskattades. Jag erinrar mig en episod efter en stark middag, då en storrökare erbjöds en äkta Havanna, som han rökte och högt prisade för dess härliga arom, till dess han upplystes om, att det var en äkta Saxtorps-havanna av Tobaks-Möllers fabrikat. Det roade Möller, som själv var den siste, som ville sälja under falsk beteckning.

^{1915 övertogs} I ~~sammanhang med cigarrfabrikens försäljning~~ ^{av tobaksmonopolet och} blev Möller ~~den~~ ^{J sammanhang med att hans cigarrfabrik 1915 övertogs av Sv. Tobaksmonopolet och Möller} föreståndare för ~~Svenska~~ Tobaksmonopolets avdelning för svensk tobak i Dösjöbro, intill dess att denna flyttades till

Åhus, dit Möller icke önskade medfölja. I stället fick han anställning hos firman W. Weibull, som kamrer och föreståndare för nikotinavdelningen. För långvarig tjänst inom denna firma erhöill han ^(vid sin avgång kungen) patriotiska sällskapets stora guldmedalj.

Möller var en av stiftarna till Landskrona Museiförening och mångårig revisor inom denna. Med stort intresse följde han föreningens verksamhet. Många andra institutioner och enskilda företag begagnade sig också av hans kunnighet och erfarenhet som granskningsman av räkenskaper och förvaltning. Genom sitt hjärtliga och vänliga väsen skaffade han sig vänner var han färdades. Avhållen och uppskattad av alla tror jag knappast, att han någonsin haft en fiende.

Närmast sörjande är hans åldriga maka Elisabeth Håstrup med vilken han på sin dödsdag varit förenade i ett 52-

årigt harmoniskt äktenskap. Det rörande gamla paret, som ^{alla} ~~strålade~~ ^{kände och som} av älskvardhet och vänlighet, ^{vandrade så långsamt} ~~möta vi aldrig mera~~ ^{samma, möta vi aldrig mera.}